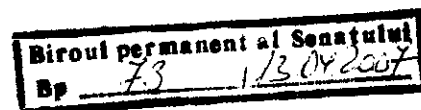

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

804
04.04.2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată Lege privind înregistrarea operațiunilor comerciale dintre agenții economici prin mijloace electronice*, inițiată de domnul deputat Varujan Pambuccian din Grupul parlamentar al Minorităților Naționale (Bp. 73/2007).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă parlamentară se propune stabilirea regimului juridic al documentelor în formă electronică ce conțin date privind operațiunile economice de schimb sau de vânzare de bunuri sau servicii între persoane care emit și primesc facturi fiscale, bonuri fiscale sau chitanțe fiscale în formă electronică.

Propunerea legislativă este structurată pe zece capitole care se referă, în principal, la:

- factura în formă electronică (emitere, transmitere și anulare);
- autorizarea persoanelor care au dreptul de a emite facturi în formă electronică;
- servicii de emitere, transmitere și arhivare a facturilor în formă electronică;
- chitanța fiscală în formă electronică;
- registrul documentelor în formă electronică aferente tranzacțiilor înregistrate prin intermediul caselor de marcat și terminalelor automate bancare;

- registrul electronic al persoanelor care emit facturi, chitanțe și bonuri fiscale în formă electronică;
- omologarea sistemelor informatice;
- contravenții și sancțiuni.

II. Observații și propuneri

1. La **art. 9 alin. (1)** se prevede înființarea *Registrului electronic de înscriere a seriilor și numerelor de identificare a facturilor (...)* constituit și actualizat de Imprimeria Națională Română. Textul vine în contradicție cu prevederile art. 12 alin. (3) și ale art. 28 lit. c) unde se vorbește despre *Registrul electronic de evidență a facturilor în formă electronică*. Nu este utilizată o terminologie unitară sau este vorba despre un alt registru, caz în care ar trebui să existe prevederi distincte referitoare la acesta. Pe de altă parte, ar trebui analizat dacă este posibilă înființarea *Registrului electronic de înscriere a seriilor și numerelor de identificare a facturilor* imediat după intrarea în vigoare a legii, astfel cum se prevede la art. 9 sau este necesară acordarea unui termen de 60-90 de zile de la data intrării în vigoare.

2. La **art. 12 alin. (2)** se vorbește despre persoana abilitată să opereze anularea facturii electronice, fără a preciza cine este aceasta.

La **art. 12 alin. (3)** este prevăzut că atât emitentul, cât și beneficiarul operează modificarea în *Registrul electronic de evidență a facturilor în formă electronică*. Dacă *Registrul electronic de evidență a facturilor* este identic cu *Registrul electronic de înscriere a seriilor și numerelor de identificare a facturilor*, atunci întrucât acesta este constituit și actualizat de Imprimeria Națională Română (art. 9 alin. (1)), operarea modificărilor nu ar putea fi făcută decât de către Imprimeria Națională Română pe baza unei solicitări din partea emitentului sau a beneficiarului. Solicitarea de modificare ar trebui pe de altă parte să fie stabilită clar fie în competența emitentului, fie în cea a beneficiarului, pentru a nu risca ca nici unul să nu solicite modificarea bazându-se că o va face celălalt.

3. Noțiunea de „fiscală” din cadrul sintagmelor „*factură fiscală*” și respectiv „*chitanță fiscală*” nu poate fi acceptată pentru următoarele considerente:

- de la 1 ianuarie 2007 în loc de „*facturi fiscale*” se utilizează termenul de „*factură*”;
- chitanța fiscală este scoasă din uz de la 1 ianuarie 1999;

- dispozițiile art. VI pct. 7 din Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal au abrogat, începând cu data de 1 ianuarie 2007, prevederile referitoare la factura fiscală (cod 14-4-10/A), factura (cod 14-4-10/Aa) și avizul de însoțire al mărfii (cod 14-3-6A) din *Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora*, prevederile referitoare la factura fiscală din *Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 427/2004*, precum și orice alte prevederi referitoare la facturi și facturi fiscale tipizate, cu regim special.

4. Conținutul facturii, modul de întocmire, transmitere, corectare, anulare, arhivare a acesteia sunt reglementate la art. 155 și art. 159 din Legea nr. 571/2003 și la pct. 69-78 din normele metodologice de aplicare a Titlului VI din Legea nr. 571/2003, aplicabile de la data de 1 ianuarie 2007, aprobate prin *Hotărârea Guvernului nr. 44/2004*.

Posibilitatea transmiterii facturii prin mijloace electronice este prevăzută la art. 155 alin. (8) lit. c) din Legea nr. 571/2003. Pentru operațiunile efectuate în România, inclusiv pentru livrările intracomunitare, facturile se pot transmite prin mijloace electronice dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la pct. 73 din normele metodologice de aplicare a Titlului VI din Legea nr. 571/2003.

Conform pct. 73 alin. (1) lit. a) 2 din aceste norme, în vederea transmiterii facturii prin mijloace electronice furnizorul/prestatorul și/sau cumpărătorul, dacă sunt înregistrați conform art. 153 din Legea nr. 571/2003, au obligația să notifice, prin scrisoare recomandată, organul fiscal competent, că vor aplica o astfel de procedură de facturare cu cel puțin o lună calendaristică înainte de a o iniția, și să anexeze la notificare acordul părților prin care se stabilește această procedură de facturare fără să fie necesară obținerea autorizației eliberate de către Ministerul Finanțelor Publice.

Potrivit pct. 73 alin. (1) lit. a) 3 din aceste norme, autenticitatea sursei și integritatea conținutului facturii transmise prin mijloace electronice se garantează prin:

- semnătura electronică, conform prevederilor *Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică*;

- prin schimbul electronic de date EDI definit la art. 2 din Recomandările Comisiei 820/EC din 19 septembrie 1994, referitor la aspectele legale ale schimbului electronic de date;

- orice alte mijloace electronice agreeate de Direcția de tehnologia informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Pentru anularea facturii transmise prin mijloace electronice se aplică prevederile art. 159 din Legea nr. 571/2003, respectiv pentru anularea facturii emite o nouă factură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data facturii anulate.

Acest document este necesar pentru corectarea taxei pe valoare adăugată colectată de furnizor/prestatori și a taxei pe valoare adăugată deductibilă la client/beneficiar.

5. La **art. 19 alin. (1)** se precizează că „*Furnizorii de servicii (...) pot să presteze servicii de conversie a unei facturi deja emise pe suport de hârtie în factură în formă electronică, la cererea beneficiarului*”. Trebuie clarificat aici dacă este vorba de *beneficiarul facturii* sau de *emitentul propriu-zis al facturii* care a apelat la serviciile prestatorului.

Pe de altă parte, trebuie ținut cont că la **art. 6** se menționează că emiterea tuturor facturilor se face exclusiv în formă electronică sau pe suport hârtie, cele două modalități neputând coexista; prin urmare, în măsura în care emitentul a optat pentru facturi în formă de hârtie nu vedem cum ar mai avea dreptul, el sau beneficiarul facturii, să solicite conversia în formă electronică.

Menționăm că nu se înțelege raționamentul pentru care s-a impus optarea exclusiv pentru una dintre modalități. Ni se pare că în acest fel activitatea de emitere a facturilor de către agenții economici este limitată, cel puțin în măsura în care optând pentru facturi în formă electronică, o parte din clienți vor solicita emiterea în format de hârtie, iar agenții vor fi în imposibilitatea de a le satisface doleanța, ceea ce ar putea duce la pierderea clientelei.

6. La **art. 23 alin. (1) lit. b)** se prevede „*(...) asigure accesul la bonurile emise în formă electronică*”, fără a se preciza nicăieri cui trebuie să i se asigure accesul și care sunt condițiile de acces sau dacă acestea vor fi stabilite prin norme metodologice.

7. La **art. 27 alin. (3)** se menționează faptul că certificatul de omologare emis de IGCTI poate fi retras de acesta, fără a se prevedea obligația IGCTI de a comunica acest fapt Ministerului Finanțelor Publice în vederea retragerii sau suspendării autorizării emitentului de facturi în formă electronică.

La **art. 27 alin. (4)** propunem să se adauge și reprezentanții Ministerului Finanțelor Publice drept consultanți la stabilirea procedurii de verificare și omologare a sistemelor informatice.

Propunem reformularea **art. 27 alin. (5) și (6)**, după cum urmează:

„(5) *Efectuarea verificării prevăzute la alin. (2) se realizează numai după plata de către solicitant către Inspectoratul General pentru Comunicații și*

Tehnologia Informației a unui tarif de omologare, al cărui cuantum va fi stabilit prin decizie a președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației”.

(6) Tariful de omologare constituie venit propriu al Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației”.

8. La **art. 28 alin. (1) lit. a)** se prevede că fapta agentului economic care operează cu facturi, chitanțe și bonuri fiscale în formă electronică fără a deține o autorizație valabilă și în vigoare constituie contravenție.

Considerăm că termenul „în vigoare” este redundant, o autorizație valabilă neputând fi decât o autorizație în vigoare.

Propunem reformularea **art. 28 alin. (1) lit. f)** după cum urmează:

„f) punerea în funcțiune a modificărilor aduse sistemului informatic cu funcții omologate pentru emiterea facturilor în formă electronică fără avizul prevăzut la art. 14 alin. (2)”

9. Propunem reformularea **art. 30** după cum urmează:

„(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 28 sunt de competența personalului anume împuternicit în acest sens din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Pentru constatarea contravenției prevăzute la art. 28 lit. f), Ministerul Finanțelor Publice poate solicita Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației efectuarea de verificări conform art. 14 alin. (3)”.

10. La **art. 33 alin. (1)** se folosește terminologia „persoanele autorizate să utilizeze facturile în formă electronică, să opereze cu facturi în formă electronică și să păstreze acestea în arhive”, deși în textul legii se regăsește mai des formularea „persoanele autorizate să emită, să transmită sau să arhiveze ...”.

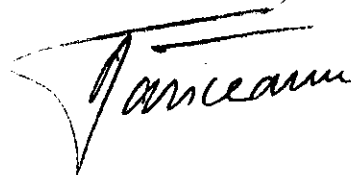
La **art. 33 alin. (2)** credem că în loc de „înregistrare ca utilizator de factură” este mai curând vorba de *emitent de factură*. Tot referitor la această dispoziție, ar trebui clarificat dacă se încadrează aici și prestatorii de servicii menționați la Capitolul 4.

11. Având în vedere că în propunerea legislativă sunt prevăzute contravenții ar trebui prevăzut care este termenul de intrare în vigoare a acestuia, în caz contrar urmând a intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării, conform art. 4 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere aspectele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative sub rezerva însușirii amendamentelor de la pct. II.**

Cu stimă,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Tăriceanu', with a large, stylized initial 'T'.

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului